

[Alfred Jensen.]

behandling sagt, at vi kan gå ind for dette lovforslag, fordi vi godkender dets formål og de metoder, man vil bringe i anvendelse for at sikre en udvikling af de forskellige områder inden for erhvervslivet, der her er tale om.

Når jeg nu giver udtryk for denne velvilje for anden gang, vil jeg dog gerne sige, at vi er interesseret i at få et mere fyldestgørende materiale til belysning og underbygning af det, vi giver vor tilslutning til. Jeg bemærker, at der er 4 linjer om udvalgets arbejde, hvoraf det fremgår, at der har været afholdt 4 møder, at der har været samråd med ministeren, samt at denne skriftligt har besvaret nogle spørgsmål. Når man ser det, spørger man uvilkårlig: hvorfor redegøres der ikke i betænkningen for de problemer, der har været forhandlet, og hvorfor bringer man ikke det materiale, som udvalget har haft til rådighed? Det er den tanke, man uvilkårlig får, og man spørger sig selv, om der da ikke i udvalget er klarhed over, at forretningsordenen er blevet ændret, og at man er gået ind for, at betænkningerne skal være mere fyldige. Det må der åbenbart ikke være, for hvis det var tilfældet, kom vi jo ikke i den situation, at 2 af udvalgets medlemmer står her og beder ministeren redegøre for de besvarelser, han har givet, så at tinget og dermed offentligheden kan blive bekendt med det materiale, udvalget har haft at gøre med. Jeg fatter ikke, at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen nu kan stå her i heltepositur og sige, at hvis ministeren ikke giver oplysninger i dag, vil han gå ind for, at der i tillægset betænkningen sker en optrykning af den besvarelse, der foreligger fra ministeren. Ja men havde det da ikke været i overensstemmelse med forretningsordenens ånd og bogstav, havde det ikke været i overensstemmelse med offentlighedens tarv, at disse oplysninger var givet, uanset hvad ministeren ønsker mundtligt at meddele eller tilbageholde her i tinget? Jeg ser ikke rettere, end at tinget og offentligheden må have krav på i første omgang at få de oplysninger, udvalget har haft til sin rådighed.

Jeg ved ikke, om det hjælper at kritisere den ene gang efter den anden i anledning af undladelser ved udarbejdelsen af be-

tænkningerne. Jeg vil dog tro, det til sidst må hjælpe, og det er derfor, at jeg den ene gang efter den anden påtaler, at betænkningerne ikke er fyldestgørende eller som i dette tilfælde er så dårlig, at selv udvalgets medlemmer, der havde mulighed for og også havde pligt til at forlange, at materialet blev optrykt, må stå her og kritisere betænkningen. Det er jo det, der i realiteten er sket.

Jeg må give mindretallet den ros, at det i hvert fald har været særdeles oplysende, når det drejede sig om motiveringen for de ændringsforslag, der er stillet, det kan man naturligvis takke de ærede medlemmer for, men længere kan jeg heller ikke strække mig. Vi kan ikke gå ind for de foreslåede ændringer. Jeg skal ikke gentage det, tidligere ordførere, f. eks. det ærede medlem hr. Carl P. Jensen og det ærede medlem hr. Lannung, har fremført. Det, der her er sagt, understreger, at det er urealistisk at bygge på de planer, mindretallet har lagt frem, og hertil kommer, at vi i vor gruppe ikke kan godkende, at det skal være et spørgsmål om en passende profit, om der skal ske en udvikling og udbygning af erhvervslivet og samfundslivet i Grønland. Det må være et spørgsmål, der holdes uden for profit og spekulation, og derfor må vi gå imod de ændringsforslag, der her er stillet.

Jeg spidsede ører, da jeg hørte det ærede medlem hr. From tage nationalbankdirektørens udtalelse om skatteleden hos folk i sin mund. Hvis jeg forstod det ærede medlem ret, stillede han skattelettelse i udsigt, hvis man ville stemme for mindretallets ændringsforslag. (Munterhed). Ja, hvis ikke det var meningen, fatter jeg ikke, hvorfor dette moment skulle bringes ind i debatten. Mig forekommer det at tendere mod hyklery, ikke mindst i betragtning af at det ikke er så mange uger siden, det ærede medlem her i tinget talte om, at militæret skulle have så stor ildkraft som muligt, en ildkraft, der, så vidt jeg forstår, ikke kan opnås, uden at der ofres flere penge, så vidt jeg kan se, betydelig flere end de 25 mill. kr., der her er tale om at spare. Jeg synes, man bør tage slige ting i betragtning, når man diskuterer så alvorlige problemer som dem, vi her behandler, for hvis der skal være nogen mening i det, det ærede medlem